ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 16 Σεπτεμβρίου 1919 Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος Ἀν. ἡλ. ὥρ. 6 1. 21 Δύσ. 6 ». 30

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 901 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δορυφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Δὲν πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς τόσον ἀφελής, ὥστε νὰ πιστεύσῃ εἰς τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὰς διαβεβαιώσεις τῆς **Βουλγαρίας** ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ καταστῇ στοιχεῖον τάξεως καὶ πολιτισμοῦ ἐν τῇ **Βαλκανικῇ**, τὰς ὁποίας μὲ τόνον μελοδραματικὸν ὁ **Ἀρχηγὸς τῆς Βουλγαρικῆς Ἀποστολῆς κ. Θεοδώρωφ** ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ **Συνέδριον τῆς Εἰρήνης** κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς **Βουλγαρικῆς** συνθήκης.

Οἱ Βούλγαροι εἶνε ἀδύνατον νὰ λησμονήσωσι τὴν ἧτταν καὶ τὴν ταπείνωσίν των, εἶνε ἀδύνατον νὰ συγχωρήσωσι τὴν ἀπώλειαν τῆς **Θράκης, τῆς Στρωμνίτσης** καὶ τῶν ἄλλων ἐδαφῶν, καθὼς δὲν εἶχον λησμονήσει καὶ τὸ πάθημα τοῦ **1913**.

Τόσον οἱ **Βούλγαροι** ὅσον καὶ οἱ **Γερμανοὶ** θὰ θελήσωσι θᾶττον ἢ βράδιον νὰ ἀντεκδικηθῶσιν, ἀρκεῖ νὰ νομίσωσιν ὅτι ἔχουσι τὴν πρὸς τοῦτο δύναμιν.

Ὁσονδήποτε καὶ ἂν διακηρύττωσιν ὅτι ἀπέβαλαν κάθε ἰμπεριαλιστικὴν ἀρχὴν καὶ ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ ζήσωσιν εἰς τὸ μέλλον ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ μὲ τοὺς γείτονάς των δὲν πρέπει νὰ τοὺς πιστεύσῃ τις.

Διὰ τοῦτο τὸ μόνον ἀσφαλὲς μέσον, διὰ νὰ προληφθῇ καὶ ἐξουδετερωθῇ πᾶς κίνδυνος ἀντεκδικήσεως καὶ νέων πολέμων, εἶναι νὰ ἐξαναγκασθῶσιν εἰς πλήρη ἀφοπλισμὸν καὶ εἰς περιορισμὸν τῶν στρατιωτικῶν των δυνάμεων εἰς τὸ ἐλάχιστον.

Εὐτυχῶς ἡ συναφθεῖσα συνθήκη προβλέπει περὶ τούτου. **Ἡ Βουλγαρία** ὑποχρεοῦται νὰ καταργήσῃ τὴν στρατιωτικὴν ὑποχρεωτικὴν θητείαν, νὰ περιορίσῃ τὰς δυνάμεις της εἰς **20.000** ἄνδρας καὶ τούτους ἐθελοντάς, νὰ μὴ ὁπλίζῃ τὰ φρούριά της καὶ τὸ πλεονάζον πολεμικὸν ὑλικὸν νὰ παραδώσῃ εἰς τοὺς **Συμμάχους**.

Ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐνέχει τὴν μεγαλειτέραν σημασίαν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ὅτι ὁ ἐθελοντικὸς οὗτος στρατὸς δὲν θὰ ἀνανεοῦται, ἀλλὰ θὰ ὑπηρετῇ ἐπὶ **12** κατὰ σειρὰν ἔτη καὶ συνεπῶς δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν εἰς τὸν **Βουλγαρικὸν** λαὸν νὰ ἐκγυμνάζηται εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων καὶ εἰς τὰ πολεμικὰ ἔργα. Λαὸς δὲ μὴ γυμνασμένος καὶ ἀπειροπόλεμος, δυσκόλως ἀποφασίζει νὰ κατέλθῃ εἰς πόλεμον.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ **Βούλγαροι** πολλὰ θὰ μηχανευθῶσι, διὰ νὰ καταστρατηγήσωσι τὴν συνθήκην καὶ τὸν σχετικὸν πρὸς τὸν ἀφοπλισμὸν ὅρον αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο οἱ **Σύμμαχοι** ὀφείλουν νὰ λάβουν ὅλα τὰ μέτρα των, ὅπως κατὰ γράμμα ἐφαρμοσθῇ ἡ συνθήκη.

Ἀλλ' ἡ **Βουλγαρία** ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς νικητάς της καὶ ἀποζημίωσιν ἢ μᾶλλον διὰ παλινόρθωσιν τῶν πολλαπλῶν καταστροφῶν, τὰς ὁποίας προὐξένησεν εἰς τὰ γειτονικά της **Κράτη** ποσὸν **2.250.000.000** δραχμῶν, ποσὸν βεβαίως μέτριον, ἐὰν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ὑπέρογκοι δαπάναι τοῦ σημερινοῦ πολέμου καὶ αἱ ἀφάνταστοι καταστροφαὶ αὐτοῦ, πληρωτέον ἐντὸς **37** ἐτῶν, τὸ ὁποῖον μετὰ τῶν τόκων ἀνέρχεται εἰς **2.516.000.000**.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐκαινοτόμησαν οἱ Σύμμαχοι. Ἠκολούθησαν τὴν ἀρχήν, ὅπως μὴ ἐπιβάλωσιν πολεμικὰς ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς ἡττημένους, ἀλλὰ μόνον τὴν ἀνόρθωσιν τῶν πραγματικῶν ζημιῶν καὶ καταστροφῶν, ὡς ἔπραξαν καὶ διὰ τὰ ἐδαφικὰ ζητήματα ὅπου ἀπέφυγαν τὰς ἐδαφικὰς προσαυξήσεις.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῶν **2.250.000.000** δραχμ. σημαντικὸν ποσὸν θὰ λάβῃ ἡ **Ἑλλάς**, ὅπως καλύψῃ τὰ τελευταῖα τοὐλάχιστον δάνεια, τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθη νὰ συνάψῃ πρὸς προπαρασκευὴν καὶ διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου.

Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν φαίνεται τὸ ποσὸν τοῦτο τῆς ἀποζημιώσεως μικρόν, εἶνε ἐν τούτοις πολὺ βαρὺ δι' ἓν μικρὸν **Κράτος**, ὡς ἡ **Βουλγαρία**, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν χρεῶν της καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς, εἰς ἣν περιῆλθεν συνεπείᾳ τοῦ πολέμου.

Ἡ Βουλγαρία τιθεμένη ὑπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἔλεγχον τῶν **Συμμάχων** καὶ ὑποχρεωμένη νὰ πληρώνῃ ἐτησίως **68** ἑκατομμύρια πρὸς χρεωλυτικὴν ἐξόφλησιν τῆς ἐν λόγῳ ἀποζημιώσεως ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, θέλει περιέλθῃ εἰς πλήρη ἀδυναμίαν καὶ θὰ καταστῇ τελείως ἀκίνδυνος εἰς τὸ μέλλον, δεδομένου ὅτι ἀντιθέτως οἱ νικηταὶ γείτονές της καὶ ἐδαφικῶς ἐξέρχονται ἐκ τοῦ πολέμου μεγαλύτεροι καὶ οἰκονομικῶς μᾶλλον συγκεκροτημένοι ὡς ἐκ τῶν πολεμικῶν ἀποζημιώσεων, τὰς ὁποίας θὰ λάβωσιν, αἱ ὁποῖαι θὰ τοὺς ἐπιτρέψωσι νὰ ἐπανορθώσωσι ταχέως τὰς ἐκ τοῦ πολέμου καταστροφάς.

Διότι δὲν εἶναι μόνον ὁ στρατός, ὁ ὁποῖος κάμνει τοὺς πολέμους, ἀλλὰ καὶ τὸ χρῆμα.

Βουλγαρία δὲ χωρὶς στρατὸν καὶ μὲ οἰκονομικὰ χρεωκοπημένα, οὐδένα δύναται νὰ φοβίζῃ, καταστᾶσα πλέον δευτερεύων παράγων ἐν τῇ **Βαλκανικῇ**.

Εἶναι δὲ τοῦτο διὰ τὴν **Ἑλλάδα** ἱστορικὸν γεγονὸς μεγίστης σημασίας, διὰ τὸ ἐθνικόν της μέλλον, δεδομένου ὅτι ἡ **Βουλγαρία** ἦτο ἡ μᾶλλον ἐπικίνδυνος δύναμις καὶ ἡ μᾶλλον ἀδυσώπητος ἐχθρά της, καθ' ἧς ἀπὸ **1400** ἐτῶν διεξάγομεν ἐξοντωτικὸν καὶ ἀμείλικτον ἀγῶνα.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Εἰς τὸ Ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Νέα Εὐρώπη» ἤρχισε τελευταίως ἐνδιαφέρουσα συζήτησις ἐπὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα τῇ ἐδόθησαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεών της, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐν αὐτῇ θέσεως τῆς Ἀγγλίας. Μεταφέρομεν τὸ τελευταῖον τῶν ἄρθρων, γραφὲν ὑπὸ τοῦ λόρδου Πέρσυ, ὅστις ἐκφράζει τὴν λύπην του διότι δὲν συνεστήθη στρατὸς τῆς Κοινωνίας, ἐπωφελεῖται δὲ τῆς εὐκαιρίας ταύτης διὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ τὴν ἰδέαν τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος, ὅτι ἡ Ἀγγλία πρέπει νὰ διατηρήσῃ σημαντικὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις.

Δημιουργεῖται σοβαρὸς κίνδυνος, λέγει ὁ λόρδος Πέρσυ, ἐκ τῆς τάσεως ὅπως χρησιμοποιηθῇ ἡ ἰδέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὡς ἐπιχείρημα διὰ νὰ στερηθῇ ἡ Ἀγγλία τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεώς της. Οἱ ἐκδηλοῦντες τοιαύτην τάσιν δὲν ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὅσον μεγαλειτέρα εἶνε ἡ προσπάθεια εἰς ἣν προβαίνουν ἤδη οἱ λαοὶ ὅπως ἐπιβάλουν τὸ κράτος τῆς Δικαιοσύνης, τόσον μεγαλειτέρα πρέπει νὰ εἶνε καὶ ἡ δύναμις ἡ ὁποία θὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς κεντρικῆς ἀρχῆς εἰς ἣν θὰ ἀνατεθῇ τὸ δύσκολον τοῦτο ἔργον. Αὐτοὶ εἶνε οἱ κατὰ τὸ ἥμισυ ὑπεύθυνοι τῆς μετὰ τὴν ἀνακωχὴν ἐξακολουθήσεως τῆς αἱματοχυσίας εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν· αὐτοὶ εὐθύνονται διὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν ἐν Βουδαπέστῃ, τώρα δὲ βλέπομεν αὐτοὺς τοὺς ἰδίους νὰ εὐχαριστῶνται διότι ὁ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Ῥήνου Ἀγγλικὸς στρατὸς τῆς κατοχῆς θὰ ἐλαττωθῇ εἰς 5.000 ἄνδρας. Ἡ τοιαύτη τάσις δυνατὸν νὰ ἔχῃ συνεπείας τόσον ἐπιβλαβεῖς ὅσον καὶ κατὰ τὸ παρελθόν. Ὅπως εὑρέθημεν ἀνίσχυροι πρὸ τοῦ ἐν Οὑγγαρίᾳ Ῥουμανικοῦ στρατοῦ, οὕτω θὰ εὑρεθῶμεν ἀνίσχυροι καὶ πρὸ οἱουδήποτε Γαλλικοῦ πραξικοπήματος ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ῥήνου. Θὰ ὑποχρεωθῶμεν, ἀπλούστατα, εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἀναγνωρίζωμεν πᾶν ὅ,τι γίνεται ἐν Εὐρώπῃ ὑπὸ κράτους ἔχοντος στρατόν.

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μένῃ τις εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τῶν Συμμάχων εἰς τὰς Βαλτικὰς ἐπαρχίας, ἀλλ' ἡ μόνη κατηγορία, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ στηριχθῇ ἐναντίον τῶν Ἄγγλων πολιτικῶν, δὲν δύναται ν' ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν των, ἀλλὰ τὴν ἐσωτερικὴν τοιαύτην, τὰς ἀποφάσεις δηλονότι διὰ τὴν ἀποστράτευσιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐστηρᾶς οἰκονομίας. Ἡ παμμεγίστη πλειοψηφία τοῦ λαοῦ ὑπεστήριξε τόσον τὴν πρώτην ὅσον καὶ τὰς δευτέρας, αὐτὸς δὲ εἶνε ὁ λόγος δι' ὃν ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἠδυνήθη νὰ βοηθήσῃ τοὺς Ἐσθονοὺς καὶ τοὺς Κουρλανδοὺς οὔτε μὲ ἄνδρας οὔτε μὲ χρῆμα. Δὲν ἀγνοοῦμεν τοὺς πόθους τῶν μικρῶν τούτων λαῶν. Τὸ ζήτημα εἶνε κατὰ πόσον δυνάμεθα νὰ τοὺς ἱκανοποιήσωμεν. Ἡ τηλεγραφικὴ Διακοίνωσις τῶν Συμμάχων πρὸς τὸν Κολτσάκ, διὰ τῆς ὁποίας ἐζητεῖτο ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐλευθερίας τῶν Βαλτικῶν ἐπαρχιῶν, εἶνε πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ γίνῃ ἐκτὸς ἐὰν ζητῆται ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους πολιτικοὺς νὰ παράσχουν πρὸς τοὺς λαοὺς τούτους τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσουν ἀπὸ τὴν Βρεττανικὴν Αὐτοκρατορίαν νὰ διαθέσῃ ἄνδρας καὶ χρήματα νὰ τεμαχίσῃ κατὰ τῆς ἀνασυνιστωμένης Ῥωσσικῆς Αὐτοκρατορίας. Εἶνε βέβαιον ὅτι καλλίτερον νὰ κόψωμεν σύρριζα τὰς ἐλπίδας αὐτὰς παρὰ νὰ τὰς ἐνθαρρύνωμεν.

Ἐπίσης δὲν θαυμάζω τὴν πολιτικὴν τῶν Συμμάχων εἰς τὴν Βαλκανικήν. Ἀλλ' τί θὰ συνέβαινεν ἐὰν οἱ διπλωμάται τῆς Συνεννοήσεως ἀπηυθύνοντο πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους μᾶλλον παρὰ πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου; Ἡ ἀπάντησις εἶνε εὔκολος, βασίζεται δὲ τόσον ἐπὶ τῆς πείρας ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς λογικῆς. Διὰ ἵν' ἀποβῇ ὠφέλιμος ἡ σύμπραξις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θὰ ἔπρεπεν αὕτη νὰ κερδίσῃ τὴν βοήθειαν τοῦ στρατοῦ διὰ συνταγματικὸν πραξικόπημα, ἂν ὄχι δι' ἐπανάστασιν, δὲν θὰ ἐθυσίαζε δὲ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ λαοῦ δι' ἀποκηρύξεως σημαντικοῦ μέρους τῶν βουλγαρικῶν ἐθνικῶν ἀξιώσεων. Θὰ ἠναγκαζόμεθα νὰ πληρώσωμεν τὸ αὐτὸ τίμημα, ἢ σχεδὸν τὸ αὐτό, μὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἐπληρώναμεν πρὸς τὸν Φερδινάνδον, εἰς ἔδαφη, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ κάτι περισσότερον, κάτι τὸ ὁποῖον ἡ στρατιωτικὴ πολιτική μας καὶ αἱ ἑτοιμασίαι μας δὲν μᾶς τὸ ἐπέτρεπον, βοήθειαν διὰ στρατοῦ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ κινήματος. Τοῦτο ἀκριβῶς, καὶ ὄχι ἀδυναμία εἰς τὴν σύλληψιν ἰδεῶν, εἶνε τὸ ἐμποδίζον τὴν διπλωματίαν ἀπὸ τοῦ νὰ προβαίνῃ εἰς συνεννοήσεις μὲ τὰς ἀντιπολιτεύσεις. Οἱ διπλωμάται πρέπει νὰ διατελοῦν πάντοτε εἰς καλὰς σχέσεις μὲ τὰς ἀντιπολιτεύσεις, αἱ ὁποῖαι πολλάκις ἔχουν ζωήν. Συμβαίνει ὅμως σχεδὸν πάντοτε ὅτι ὑποστήριξις αὐτῶν κατὰ τῶν κυβερνήσεών των σημαίνει καὶ ἀναγκαστικὴ παροχὴ στερεῶν ἐνδείξεων φιλίας καὶ ἀναλήψιν μεγάλων ὑποχρεώσεων. Ἐὰν εἶνε συχνάκις ἐπικίνδυνον νὰ βασίζεταί τις ἐπὶ τῆς καλῆς πίστεως τῶν κυβερνήσεων, τὸ νὰ βασίζεται ἐπὶ τοῦ ὄχι ὀλιγώτερον ἀμφιβόλου θάρρους τῶν ἀντιπολιτεύσεων εἶνε ἀκόμη περισσότερον ἐπικίνδυνον.

Πᾶσα ἀλλαγὴ εἰς τὴν διπλωματίαν πρὸ παντὸς νὰ βασίζεται ἐπὶ ἀντιλήψεως σχηματιζομένης ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ὅτι οἱ διπλωμάται δὲν πρέπει ν' ἀπευθύνωνται πρὸς κανένα. Αἱ συνδιαλέξεις καὶ αἱ συμπάθειαι συνδέουν τὰ ζητήματα· ὁ διπλωμάτης δὲ ὁ συνεννοούμενος μετὰ τῶν ἀντιπολιτεύσεων ἐκθέτει τὴν χώραν του εἰς κίνδυνον γελοιοποιήσεως. Μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν διπλωματίαν δὲν σημαίνει ἐξασφάλισιν τοῦ τύπου τοῦ διπλωμάτου ὁ ὁποῖος θὰ εἶνε ἀρεστὸς περισσότερον εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν παρὰ εἰς τὴν κυβέρνησιν.

Οὐδέποτε ὑπῆρξε τόση ἀνάγκη ὅση τώρα ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τὴν ῥύθμισιν τῆς ἐθνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐσωτερικῆς τοιαύτης ἀποδεκτῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ λαοῦ. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἀμερικὴ συνέστησαν Κοινωνίαν Ἐθνῶν ἀλλ' ἡ μόνη ἀστυνομικὴ δύναμις ἣν ἡ Κοινωνία διαθέτει σήμερον εἶνε στρατὸς Ἰταλικός, στρατὸς Ῥουμανικὸς καὶ στρατὸς Ἑλληνικός. Ἀκόμη καὶ ἡ Γαλλία ὀλίγους ἄνδρας δύναται νὰ διαθέσῃ ἔξω τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Ῥήνου.

Ἐὰν αὕτη εἶνε ἡ Ἀγγλικὴ στρατιωτικὴ πολιτική, ἂν δὲν ἀποβλέπωμεν νὰ καταρτίσωμεν νέον πρότυπον ἐθελοντικὸν στρατὸν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Κοινωνίας, πρέπει νὰ περιορίσωμεν τὰς ἀξιώσεις μας εἰς τὰς δυνάμεις μας καὶ ἐκείνας τῆς Κοινωνίας. Ἐὰν εἴμεθα ἀδύνατοι, ἂς μὴ παρέχωμεν ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας ἴσως θ' ἀναγκασθῶσιν νὰ παραβῶμεν.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ «Σαμπὰχ» παρατηρεῖ ὅτι ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Εἰρήνης ἀποπερατώσασα ἤδη σχεδὸν ἁπάσας τὰς ἐργασίας αὐτῆς, μέλλει νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸ Τουρκικὸν ζήτημα, καὶ πιστεύει ὅτι κατὰ Ὀκτώβριον θὰ προσκληθῇ εἰς Παρισίους ἡ τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία.

Ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν λοιπὸν τούτων στηριζομένη γράφει: «Πρὸς τοῦτο πάντες Κυβέρνησις καὶ Ἔθνος ἀλλὰ κυρίως τὸ Ἔθνος πρέπει νὰ ἑτοιμασθῶμεν εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην. Τὸ Ἔθνος πρέπει νὰ δείξῃ ὅτι ἀντιλαμβανόμενον τὸ κρίσιμον τῆς καταστάσεως ἀποδοκιμάζει τὰ ἐν Ἀνατολῇ κινήματα καὶ ὅτι εὑρίσκεται ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ μετὰ τῆς ἐκπροσωπούσης αὐτὸ Κυβερνήσεως, μόνον δὲ τότε ἡ ἀντιπροσωπεία ἡμῶν θὰ δυνηθῇ σθεναρῶς, ὁμιλοῦσα ἐν ὀνόματι τοῦ Ἔθνους, νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ δικαιώματα τῶν Τούρκων».

Ἡ «Ἀλεμδάρ» ἀσχολεῖται καὶ αὐτὴ μὲ τὴν ἐν Ἀνατολῇ κατάστασιν, ἣν ἀναλύουσα λέγει. «Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἐν Ἀνατολῇ κατάστασις εἶνε ἀνώμαλος, πάντοτε δὲ ἐπιδράσει ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς χώρας ἡμῶν· ἐδημιουργήθη αὕτη ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων, μὲ τὴν πρόθεσιν ὅπως ἀναλάβωσιν τὰς ἡνίας τοῦ κράτους εἰς τὰς χεῖρας των, προφασιζόμενοι δὲ «ἐθνικὸν κίνημα» παρέσυραν τὸ ἔθνος πρὸς τὸ μέρος των.

Ἀλλὰ τὸ κίνημα τοῦ ἔθνους, γίνεται μόνον πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος, ὄχι ὅμως τῇ συμπράξει ἀνθρώπων καταστρεψάντων αὐτήν. Κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας ὄχι μόνον νὰ προβαίνωμεν εἰς τοιαῦτα δὲν μᾶς συγχωρεῖται. Ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ζῶμεν εἰς περίοδον, καθ' ἣν εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἐπιλύσωμεν τὰ διάφορα ζητήματά μας ***μόνον διὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ὄχι διὰ τοῦ ξίφους ὅπερ πρέπει νὰ τεθῇ εἰς τὴν θήκην αὐτοῦ.***

Ἡ «Πεγιὰμ» ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐν Ἀνατολῇ κατάστασις ἐδημιουργήθη ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων μὲ τὸν μόνον σκοπὸν ὅπως καταλάβωσιν αὖθις τὴν ἀρχὴν καὶ ὅτι ἡ κατοχὴ τῆς Σμύρνης, καὶ οἱ ἀνατολικοὶ ἐξ νομοὶ εἶνε προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις καὶ ἐξακολουθεῖ:

«Ἐν ἀρχῇ τοῦ κινήματος οἱ Νεότουρκοι κατώρθωσαν νὰ κερδίσουν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ μέσον αὐτοῦ πλείστους στρατιωτικοὺς ἀρχηγοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ὑπὸ τὴν αἰγίδα ταύτην κατέσχον **ἅπαντα** τὰ ἐναπομείναντα πολεμεφόδια καὶ ὁπλισθέντες μὲ **ταῦτα** κατέσχον τὴν ἀρχὴν **κατέλαβον** τὰ τηλεγραφεῖα, ὕψωσαν **τὴν** σημαίαν τῆς **ἐπα**ναστάσεως, κατέγραψαν στρατευσίμους **καὶ** ἐπέβαλον φόρους.

Ἡ «Τασφὶρ» παραπονεῖται διότι εἰσέτι δὲν ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὁ ἐπὶ τῶν κερδῶν τοῦ πολέμου φόρος· τὴν μὴ ἐφαρμογὴν χαρακτηρίζει ὡς ἓν τῶν μεγαλειτέρων ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς διαπραχθέντων σφαλμάτων, κατηγορεῖ διὰ τοῦτο τὴν Κυβέρνησιν, ἣν θεωρεῖ ἰσοβάθμιον τῇ Νεοτουρκικῇ, τοιαύτης καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ της ἐξακολουθεῖ: «Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ φόρου τούτου θὰ ὠφελεῖτο ἡ Τουρκία πολλά· α') θὰ εἰσεκόμιζεν ἀρκετὸν χρῆμα εἰς τὸ ταμεῖον β') θὰ ἐτίθετο φραγμὸς εἰς τὰς ἀσωτείας τῶν νεοπλούτων καὶ οὕτω εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ **ἐθνικοῦ** πλούτου καὶ γ') θὰ ἐτιμωροῦντο καὶ οἱ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν λοιπῶν στοιχείων σχηματίσαντες τεράστιον πλοῦτον».

Ποῦ εἶναι οἱ ἥρωες;

Κατὰ τὴν «Ἀντὰντ» ὁ Γαλαάτ (πασᾶς) εὑρίσκεται ἐν Βερολίνῳ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Ἀδλόν.

Ἐπίσης ὁ Βεχαεδὶν Σακὴρ ὁ Βεδρῆς καὶ ὁ Δζεμὰλ (πασᾶς) ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Χίλετ εὑρίσκονται ἐν Βερολίνῳ.

Ο «ΜΕΓΑΣ ΕΠΙΤΕΠΑΡΧΗΣ» ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΗΤΤΑΝ

„ΗΤΤΗΘΗΝ ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΑΙ!,,

ΤΑ ΠΟΛΥΚΡΟΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΛΟΥΝΤΕΝΤΟΡΦ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ὁ ὅλος σκοπὸς τῆς πολιτικῆς τοῦ Λοῦντεντορφ ἐν Ῥωσσίᾳ ἦτο νὰ τὴν κρατήσῃ ἔξω τοῦ ἀγῶνος, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ ἐκεῖ γερμανικὰ στρατεύματα διὰ τὴν ἐν Γαλλίᾳ ἐπίθεσιν. «Ἐξηκολουθήσαμεν, παρατηρεῖ ἡσύχως εἰς ἓν σημεῖον, τὰς προσπαθείας μας ὅπως δημιουργήσωμεν τὸν πόθον τῆς εἰρήνης ἐν μέσῳ τοῦ ῥωσσικοῦ στρατοῦ.» Ἐνόμιζεν ὅτι ἡ ἐκστρατεία τῆς Ῥωσσίας θὰ ἐπέσπευδε τοῦτο.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι, ταυτοχρόνως μὲ τὴν ἐπικράτησιν τῶν Μπολσεβίκων, κατὰ φθινόπωρον, ἡ ἀποσύνθεσις τοῦ ῥωσσικοῦ στρατοῦ συνετελεῖτο ἀπαισίως. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἀπώλεσαν τὰς προνομιούχους θέσεις των καὶ πᾶσα ἐξουσία ἀφῃρέθη ἀπὸ τὰς χεῖράς των. Δὲν ἐθεωροῦντο πλέον εἰμὴ ὡς ἁπλοῖ στρατιῶται. Μετ' ὀλίγον μάλιστα ἀπώλεσαν καὶ αὐτὴν τὴν ὑπόστασίν των. Τὰ μέτρα ταῦτα ἐπεδοκιμάσθησαν ὑπὸ μεγάλης μερίδος τοῦ ῥωσσικοῦ λαοῦ. Διότι ἐκεῖ, ὅπως ἄλλως τε καὶ ἀλλαχοῦ, ὑπῆρχον πολλοὶ τυφλώττοντες, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠδύναντο νὰ ἴδωσιν, ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ στρατοῦ καὶ πᾶσα ἄλλη κοινωνικὴ τάξις στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, καὶ ὅτι ἀφαιρουμένης τῆς ἐξουσίας ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπονομεύεται ἡ κοινωνικὴ τάξις τοῦ ὅλου κόσμου.

»Ὁ Ἀταμάνος Σκοροπάδσκυ μοὶ εἶπεν ὅτι οὐδέποτε ἠδυνήθη ν' ἀντιληφθῇ πῶς τὸ σῶμά του, τὸ ὁποῖον διηύθυνεν αὐτοπροσώπως κατὰ τὸν πόλεμον, διεφθάρη. Ἁπλῶς ἐξηφανίσθη ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν του. Ἡ ἁπλῆ αὐτὴ ἱστορία μοῦ ἐπροξένησε τρομακτικὴν ἐντύπωσιν.

»Ἡ προλεταριακὴ Συντροφία τῶν Ἐργασιῶν καὶ Στρατιωτῶν θὰ ἐκυβέρνα ἤδη καὶ θὰ διωργάνου τὸν κόσμον διὰ τῶν Συμβουλίων της. Πᾶν ὅ,τι ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε, θὰ κατεστρέφετο ἀμειλίκτως. Ὁ Πολιτισμὸς ἀποσυνετίθετο. Ἡ ἰδιωτικὴ περιουσία θὰ περιωρίζετο καὶ ἡ χαρὰ τῆς ἐργασίας θὰ ἐφονεύετο. Αἱ γυναῖκες καθίσταντο κοινὸν κτῆμα. Κτηνώδη ἔνστικτα ἤρχισαν ταχέως νὰ ἐπικρατοῦν. Τὸ χάος ἐξειλίσσετο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς αἱμοχαρῆ δικτατορίαν ὀλίγων ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐστηρίζοντο ἐπὶ στρατιωτῶν πιστῶν εἰς αὐτούς· καὶ εἰς τὰ πάθη τῶν ὁποίων ἀκόμη καὶ ἂν ἦσαν Κινέζοι μισθοφόροι, δὲν ἔθετον κανένα περιορισμόν. Ἡ χώρα τυραννουμένη ὑπὸ τῆς δικτατορίας ἔπιπτεν εἰς τὸν κρημνὸν ἀλλὰ διὰ τοῦτο οὐδόλως ἐφρόντιζον οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ.

»Μία περίεργος κατάστασις πραγμάτων ἐδημιουργήθη ἤδη. Ἐκεῖνοι οἵτινες οὐδέποτε εἶχον ἀρκετὴν φωνὴν διὰ νὰ κραυγάσουν περὶ τῆς παραβιάσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ κατὰ τοῦ πολέμου, δὲν ἔδωσαν καμμίαν προσοχὴν εἰς τὰ δίκαια τῆς πλειονοψηφίας· ἀλλὰ παρεβίασαν αὐτὰ περισσότερον ἔτι ἢ οἱαδήποτε ἄλλη Κυβέρνησις ἐκάλεσαν τὸν λαὸν εἰς τὰ ὅπλα καὶ ἔκαμον τὸν πόλεμον ὄχι κατὰ ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν κατ' ἀρχάς, εἶνε ἀληθές, ἀλλὰ γενικῶς καθ' οἱουδήποτε ὑφισταμένου θεσμοῦ.

»Καὶ ἐν βραχεῖ χρόνῳ, ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι προηγουμένως ἐτάραξαν τὰ πάντα ὅπως καταστρέψουν τὸ κῦρος τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους, ἀνεγνώρισαν τὸν κίνδυνον εἰς τὸν ὁποῖον ἐβύθισαν καὶ εἰς τὸν ὁποῖον παρέσυρον καὶ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος των. Δυστυχῶς ἦτο ἀδύνατον νὰ ὁπλισθῶσιν διὰ τὰ ἀντιμπολσεβικικὰ κόμματα, ἦτο ἀδύνατον δι' αὐτὰ νὰ καταπνίξουν τὰς φατριαστικάς των διαφορὰς καὶ νὰ ἑνωθῶσι διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς χώρας των.

»Οἱ χωρικοὶ καὶ αἱ μεσαῖαι τάξεις εὗρον ἑαυτὰς ἐκτεθειμένας καὶ ἀδέλους εἰς τὴν βίαν τῶν δυναστῶν των καὶ ἔπεσαν θύματα τῆς Ἀναρχίας. Τίς οἶδεν ἐὰν ποτε καὶ πότε, θ' ἀναλάβουν τὴν ζωτικότητά των; Οὐδὲν σημεῖον τούτου φαίνεται εἰς τὸν ὁρίζοντα, καὶ αὐτὴ ἡ ἐλπὶς θὰ ἐφαίνετο σήμερον παρακεκινδυνευμένη αὐταπάτη. Πιθανῶς, ὡς πολὺ λαὸς ἐν Γερμανίᾳ, κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1919, νὰ ἐθεώρουν τὸν Μπολσεβικισμὸν μετὰ μοιρολατρικῆς ἀπαθείας, ὡς μίαν ἀναπόφευκτον καταστροφήν, τῆς ἡ ἄφιξις τῆς θὰ προέκυπτεν ἡ σωτηρία. Αὐτὴ ἦτο ἀνάνδρος σκέψις, ἡ ὁποία εἶχε τὴν Ῥωσσίαν εἰς τὰ σημερινὰ συμφέροντα.

»Ἡ ἀπολύτως ἀπαισία Μπολσεβικισμοῦ δὲν εὑρίσκεται εἰς τὸ νὰ παρατηρῇ τις μὲ ἐσταυρωμένας χεῖρας καὶ νὰ μὴ πράττῃ τίποτε, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον εἰς τὴν σθεναρὰν καὶ συνετὴν δρᾶσιν ὀργανουμένην ὅπως καταπολεμήσῃ τὴν δύναμιν τοῦ ὑπούλου ἐχθροῦ, καθὼς καὶ εἰς τὰς συνετὰς οἰκονομικὰς μεταρρυθμίσεις, αἱ ὁποῖαι ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ ἦσαν ἐπιτακτικαὶ μετὰ τὸν πόλεμον.

»Ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1917 καὶ ἑφεξῆς ὁ Μπολσεβικισμὸς ἐν Ῥωσσίᾳ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐρρίζωνε.

»Δὲν ἠδυνάμην ν' ἀμφιβάλω ὅτι ἡ ἀποσύνθεσις τοῦ ῥωσσικοῦ στρατοῦ καὶ ἔθνους συνεπήγετο ἐπίσης φοβερὸν κίνδυνον διὰ τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστροουγγαρίαν. Ἔτι δὲ μεγαλειτέρα ἦτο ἡ ἀνησυχία μου ὅταν ἐσκεπτόμην τὴν ἀδυναμίαν τῆς Κυβερνήσεώς μας καὶ τῶν ἀνδρῶν της.

»Ἀποστέλλουσα τὸν Λενὶν εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ἡ Κυβέρνησίς μας, ἐπὶ πλέον, ἀνελάμβανε μεγίστην εὐθύνην. Ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως τὸ ταξείδιόν του ἐδικαιολογεῖτο, διότι ἡ Ῥωσσία ἔδει νὰ ἐξασθενηθῇ στρατιωτικῶς. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησίς μας ὤφειλε νὰ προσέχῃ ὅπως μὴ παρασυρθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν πτῶσιν.

»Τὰ γεγονότα τῆς Ῥωσσίας δὲν μὲ ἱκανοποίουν. Βεβαίως ταῦτα διηυκόλυνον σπουδαίως τὴν στρατιωτικήν μας κατάστασιν, ἀλλὰ περιεῖχον πολλὰ στοιχεῖα μεγίστων κινδύνων.

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1917, τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον ἤκουσεν ἀπὸ τὸν ἀρχικαγγελλάριον καὶ τὸν φὸν Κιούλμαν ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶχεν ὑπαινιχθῇ τὴν πιθανότητα μιᾶς συνεννοήσεως διὰ τὸ Βέλγιον. Κατὰ τὸν Λούντεντορφ εἶδος τοιαύτης προτάσεως ἔφθασε μέσῳ οὐδετέρων χωρῶν, καί, βεβαίως, τοιαύτη συζήτησις διεξήχθη μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀρχικαγκελλαρίου, ἐν σχέσει πρὸς τὸ Βέλγιον. Ὁ ὑπὸ τοῦ Λούντεντορφ διατυπωθεὶς ὅρος ἦτο ἡ «οἰκονομικὴ προσάρτησις» τοῦ Βελγίου εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ ὁ ἐπιτελάρχης ἤλπιζε ὅτι ὁ φὸν Κιούλμαν θὰ προέβαινεν εἰς δηλώσεις ὑπ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα, εἰς τὸ Ῥάιχσταγ. Ἀλλ' ὁ φὸν Κιούλμαν δὲν συνεφώνει.

—Τίς σᾶς εἶπεν ὅτι θὰ ἤμην ἕτοιμος νὰ πωλήσω τὸν ἵππον μου; (ἤτοι τὸ Βέλγιον), εἶπεν ὁ Κιούλμαν πρὸς τὸν συνταγματάρχην φὸν Χαίφτεν. Εἶμαι ἐγὼ ὅστις θ' ἀποφασίσω περὶ τούτου, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ὁ ἵππος δὲν εἶνε διὰ πώλησιν.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΕΛΤΙΑ

ΕΙΝΕ ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΑ

τὰ παράπονα τὰ ὁποῖα μᾶς ὑποβάλλουν οἱ ἐν Λήμνῳ ἀπολυθέντες στρατιῶται καὶ δὴ τραυματίαι, ὅτι δὲν προτιμῶνται εἰς τὰς δημοσίας θέσεις, ἀπὸ τοὺς ἄλλους πολίτας, καὶ ὅταν μάλιστα ἔχουν τὰ νόμιμα προσόντα.

Πολλάκις ἐτονίσαμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ὅτι ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Κοινωνία ἔχουν ἱερὰν ὑποχρέωσιν πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐξεπλήρωσαν τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθῆκον, θυσιάσαντες τὴν ζωήν των.

Συνιστῶμεν τὴν διαμαρτυρίαν των πρὸς τοὺς ἁρμοδίους, διότι ὅλον τὸ δίκαιον εἶνε ὑπὲρ αὐτῶν.

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

τοῦ Φιοῦμε περιπλέκονται. Οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἰταλίας εἶναι διηρημένοι ὡς πρὸς τὰ ληπτέα μέτρα, ὁ δ' ἀρχηγὸς τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος ποιητὴς Ντανούντσιο ὄχι μόνον ἀρνεῖται νὰ καταθέση τὰ ὅπλα, ἀλλὰ καὶ ἐπεκτείνει τὴν δρᾶσίν του ἐπὶ τῶν Δαλματικῶν ἀκτῶν.

Ἀλλὰ ὅλα ταῦτα προκαλοῦν τὴν ἐξέγερσιν τῶν Γιουγκοσλαύων, ἐξ οὗ ἀπειλοῦνται συγκρούσεις καὶ νέαι περιπλοκαί.

Τί θὰ κάμη ἡ Συνδιάσκεψις; Τί ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις;

Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ προληφθῆ πάσῃ θυσίᾳ ἡ ρῆξις μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν Γιουγκοσλαύων, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ προΐδη τὰς συνεπείας αὐτῆς, συνεπείας πολιτικάς, ἀλλὰ καὶ συνεπείας κοινωνικάς. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆ κανεὶς ὅτι ἐν Ἰταλίᾳ μυρμηκιᾷ τὸ κοινωνικὸν ἠφαίστειον.

ΑΛΛΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΟΝ

ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τοὺς Συμμάχους εἶνε ἡ ἐν Τουρκίᾳ κατάστασις.

Τὸ στασιαστικὸν κίνημα τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἐπεξετάθη καθ' ὅλην τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ εἰς ὅλην τὴν παραλίαν τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Οἱ στασιασταὶ ἐκάλεσαν διὰ τελεσιγράφου τὰ Ἀγγλικὰ ἀποσπάσματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν Τραπεζοῦντα καὶ τὰς λοιπὰς παραλίους πόλεις τοῦ Πόντου, ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπέλθωσιν.

Ἐξ ἄλλου εἰς διαφόρους πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μ. Ἀσίας, ὅπου εἶχαν σταλῆ Ἀγγλικὰ ἀποσπάσματα ἐνηργήθη πραγματικὴ σφαγὴ τῶν Ἄγγλων καὶ διεπράχθησαν ὄργια κατ' αὐτῶν. Καὶ στέλλονται μὲν σημαντικαὶ ἐνισχύσεις ἀλλὰ κατόπιν τῆς ὀργανώσεως τῶν Τούρκων, ἀπαιτεῖται πραγματικὴ ἐκστρατεία, ὅπως οἱ Σύμμαχοι κατασιγάσουν σοβαρῶς.

Λέγεται μάλιστα ὅτι εἰς τὴν νέαν ταύτην πολεμικὴν ἐνέργειαν, θὰ κληθῆ νὰ παράσχη τὴν βοήθειάν του καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς τῆς ἐν Μ. Ἀσίᾳ κατοχῆς.

Τὰ πράγματα ἐξελίσσονται κατὰ τρόπον γοργὸν καὶ αἱ Δυνάμεις εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ λάβουν ἐπειγούσας ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὴν Τουρκίαν. Διότι ἄλλως διατρέχει κίνδυνον τὸ ὅλον ἔργον τῶν Συμμάχων ἐν Ἀνατολῇ.

Τὸ ζήτημα δὲν ἐνδιαφέρει μόνον τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς Ἀρμενίους ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας Δυνάμεις, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν, τῶν ὁποίων εἶνε γνωσταὶ αἱ βλέψεις καὶ τὰ συμφέροντα ἐπὶ μεγάλων τμημάτων τῆς ὑπὸ διάλυσιν Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας.

ΑΠΟ
ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΟΥΙΛΣΩΝ

Οἱ «Τάιμς» ἀναφερόμενοι εἰς τὴν περιοδείαν τοῦ Προέδρου Οὐΐλσων γράφουν τὰ ἑξῆς:

—Εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους του λόγους ὁ Πρόεδρος προσεπάθησε καὶ κατώρθωσε νὰ πείση τὸ ἀκροατήριόν του ὅτι τὸ Ἰρλανδικὸν ζήτημα δύναται νὰ λυθῆ ταχύτερον καὶ καλλίτερον ὑπὸ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἢ ἄνευ αὐτῆς. Ὁ Πρόεδρος δὲν ἀνέφερε τὴν Ἰρλανδίαν εἰς κανένα ἐκ τῶν λόγων του εἰς Ἰνδιανούπολιν καὶ Κολόμπους, ἀλλ' ἀρκετὰ καθαρὰ ἐτόνισε ὅτι ἐλπίζει νὰ ἐξουδετερώση τὴν κυριωτέραν αἰτίαν τῆς ἀντιδράσεως κατὰ τῆς Κοινωνίας, ἡ ὁποία εἶνε τὸ Ἰρλανδικὸν ζήτημα.

Ὁ κ. Οὐΐλσων εἰς τὸν λόγον του ἔκαμε διάκρισιν μεταξὺ «διασκορπισμένων κεφαλαίων» τῶν καταστραφεισῶν Γερμανικῆς καὶ Αὐστριακῆς αὐτοκρατοριῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Δυνάμεων μετὰ τῶν ὁποίων εἶχεν ἑνωθῆ ἡ Ἀμερικὴ κατὰ τὸν πόλεμον.

Ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν Εὐρώπην ἂν καὶ τὸ Ἀμερικανικὸν ἀκροατήριον παρέμενεν ἀπαθές, ὑπῆρξεν ἡ ὑπεράσπισις τοῦ κ. Οὐΐλσωνος τῶν αὐστηρῶν ὅρων τῆς συνθήκης μετὰ τῆς Γερμανίας, ἐπὶ τῇ βάσει ὅτι εἶνε δικαιοτάτη, καὶ ἐπὶ πλέον ὅτι ὁ Γερμανικὸς λαὸς ἦτο ὑπεύθυνος δι' ὅτι ἔκαμεν ἡ Κυβέρνησίς του. Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποῦ ὡμίλησεν ὁ κ. Οὐΐλσων περὶ τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πολέμου. Ἂν καὶ ἀκόμη ἰσχυρίζεται ὁ τελευταῖος ὅτι ἐπλανήθη ὑπὸ τοῦ πρώτου τώρα παραδέχεται τὴν ἄποψιν ὅτι ὅταν πρόκηται περὶ τιμωρίας, ὁ λαὸς πρέπει νὰ φέρη τὰς συνεπείας τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ἠνέχθη.

Ἐν ἄλλο ἀπόσπασμα τοῦ λόγου τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὴν Εὐρώπην ὑπῆρξεν ἡ περιγραφή του, τῶν καταστραφεισῶν περιοχῶν τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Βορείου Γαλλίας.

Εἶπεν εἰς τοὺς ἀκροατάς του ἐν λεπτομερείᾳ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ Γερμανοὶ εἶχον καταρτίσωσει τὸ σχέδιόν των διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐμπορικῶν ἀνταγωνιστῶν των. Ὁ σκοπός του ἦτο νὰ ἐννοήση τὸ ἀκροατήριόν του τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πόλεμος ἤρχισε διὰ τῆς προσβολῆς τῆς ἐδαφικῆς ἀνεξαρτησίας ἑνὸς κράτους, τὸ ὁποῖον πάντες ἐνόμιζον ὡς ἐξησφαλισμένον.

Ὁ Πρόεδρος Οὐΐλσων κατέληξεν εἰς τὸ ὅτι τὸ ἄρθρον 10ον εἶνε ἐγγύησις τῆς ἐδαφικῆς ἀνεξαρτησίας ὅλων τῶν ἐθνῶν, μεγάλων καὶ μικρῶν, ὅπως ἀποφευχθῆ ἡ ἐπανάληψις τῶν Βελγικῶν ὀργίων.

Ὁ κ. Οὐΐλσων ἐκάλεσεν ἔπειτα τοὺς ἀντιπάλους του νὰ ὑποδείξουν ἕνα ἄλλο σχέδιον τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιτηρεῖ τὰ ἀνωτέρω, ἐὰν δὲν ἤθελον τὴν Κοινωνίαν καὶ εἶπεν ὅτι ἢ πρέπει νὰ ὑποδείξουν τίποτε ἄλλο ἢ νὰ παύσουν νὰ ἐπικρίνουν τὴν σύμβασιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἀναφερόμενος εἰς τὰς μυστικὰς συνθήκας ὁ κ. Οὐΐλσων ὑπερησπίσθη τὴν στάσιν ἣν ἐτήρησαν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἀπέναντι τῶν ὑποχρεώσεών των πρὸς τὴν Ἰαπωνίαν. Ἀπηριθμήθη τὰς μυστικὰς συνθήκας ἀλλὰ εἶπεν ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἔπρεπε νὰ κρατήσωσι τὸν λόγον των, καὶ ὅτι τὰς ἐκτιμᾶ διὰ τὴν στάσιν των ταύτην. Ὁ κ. Πρόεδρος εἶπεν ὅτι ἐλπίζει ὅτι αἱ μυστικαὶ συνθῆκαι θὰ ἦσαν τοῦ λοιποῦ ἀδύνατοι ἕνεκα τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Ἐπίσημοι ἐπισκέψεις

Χθές, ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐνταῦθα ὁρμοῦντος Γαλλικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Arabe» Capitaine de Corvette A. Pinsot, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑ)προξένου τῆς Γαλλίας κ. Ἀπ. Σημαντήρη, ἐπεσκέφθη τὸν Στρατιωτικὸν Διοικητὴν Μυτιλήνης Συνταγματάρχην κ. Δ. Ταμπούρην διερμηνεύοντος τοῦ ὑπαξιωματικοῦ κ. Εὐσταθ. Ἀγιασάτσικα.

Ὁ Γάλλος Κυβερνήτης διεβεβαίωσε τὸν κ. Διοικητὴν περὶ τῶν συμπαθειῶν τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ κ. Διοικητὴς ηὐχαρίστησε τὸν κ. Κυβερνήτην διαπιστώσας αὐτὸν περὶ τῆς προσωπικῆς του συμπαθείας καὶ ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τὸ εὐγενὲς Γαλλικὸν Ἔθνος καὶ τὸν πολιτισμὸν αὐτοῦ.

Λιμενικὴ κίνησις

Κατέπλευσε προχθὲς τὸ γαλλικὸν ἀντιτορπιλλικὸν «Arabe».

Ἐπίσης ἐκ Σμύρνης τὸ ἀτμόπλοιον «Καλλιόπη».

Ἀστυνομικὸν δελτίον

Συνελήφθησαν ὁ φυγόποινος Γ. Ἀργυρίου, οἱ λιποτάκται Ν. Κωνσταντίνου καὶ Μόσχος Καραμόσχος, ὁ ἀγνοούμενος Κ. Ἐμμανουὴλ καὶ οἱ ἀνυπότακτοι Β. Παντελῆς καὶ Ι. Ψαρρός.

Δωρεά

Ἠνοίχθη ἐν Κων)πόλει ἡ διαθήκη τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου μας *Μιχαὴλ Π. Σιφναίου* δι' ἧς ἐγκαταλείπει ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Θεοτόκου τοῦ Ἀκλειδιοῦ λίρας Ὀθωμανικὰς 250.

Διανυκτερεύοντα φαρμακεῖα

Ἀπόψε Χιωτέλλη.

Αὔριον Παπαδοπούλου.

Ὁ Βασιλεὺς εὐχαριστῶν

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εἰς συγχαρητήριον τηλεγράφημα τοῦ Κώστου Λούη ἀπήντησε θερμῶς εὐχαριστῶν.

Ὑπὲρ τῶν ἀπόρων

Ὁ αἰώνιος Κώστας Λούης προσέφερεν δρ. 5 ὑπὲρ τῶν συσσιτίων τῶν ἀπόρων τῆς πόλεώς μας.

Δάνειον εἰς τοὺς πρόσφυγας

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπὴ τῶν Ποντίων ἐζήτησε παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως δάνειον 500 χιλ. δραχμῶν διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας τῶν παλινοστούντων θυμάτων τῶν διωγμῶν.

Εὐοίωνοι ἀρραβῶνες

Δύο νεαροὶ βλαστοὶ ἐγκρίτων οἰκογενειῶν τῆς πόλεώς μας, ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνοὺς ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνος χθές, ὁ ἀξιόλογος νέος κ. Γεώργιος Ἀπ. Τριανταφυλλίδης καὶ ἡ χαριτωμένη καὶ ὡραία δεσποινὶς Δέσποινα Ν. Πισσάτη. *Ι. Ι.*

Τὰ «Νιᾶτα»

Χθὲς ἐκυκλοφόρησεν εἰς διπλοῦν φ. 10—11 φύλλον τοῦ ἐν τῇ πόλει μας ἐκδιδομένου λογοτεχνικοῦ περιοδικοῦ «Νιᾶτα» μὲ πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην.

Περιέχει μίαν ὡραίαν περιγραφὴν περὶ τῆς Ἀνατολῆς (Περγάμου) τοῦ κ. Στρατῆ Μυριβήλη κ.τ.λ. καὶ συνεργασίαν τῶν κ. κ. Τάκη Κόντου, Π. Ψάλτη κλπ.

Πωλεῖται εἰς τὰ καπνοπωλεῖα τῶν κ. κ. Ἀδ. Κυάλλη καὶ Ρ. Ζέλου, ἐπὶ τῆς προκυμαίας κα' Α. Παντεξῆ πλησίον τῆς ἀποβάθρας 40 λεπτὰ τὸ φυλλάδιον.

Εὐχετήριον

Δυὸ ὑπάρξεις ἀπὸ τὴν Γέρα
ἀποφάσισαν μαζὶ
νὰ διέλθουν πέρα ὡς πέρα
ὅλη τὴ ζωὴ χρυσῆ.

Δυὸ ἀγγελούδια τέλεια, δυὸ χαρμόφροντα καὶ θεσπέσια πλάσματα ποῦ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ βρῆ τὸ παραμικρὸ ψεγάδι γιὰ τὸ τέρι των, ὁ ἐκ Παπάδου ἐξακουστὸς καὶ εὐγενικὸς νέος κ. Ἀπόστ. Καραμβάλης καὶ ἡ ἐκλεκτὴ τοῦ Μεσαγροῦ κόρη Μαρία Παναγιωργίου δῶσαν τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἀμοιβαία ὑπόσχεσιν γάμου.

Ραίνων μὲ τὰ πειὸ ὄμορφα καὶ διαλεχτὰ Γεραγώτικα λουλούδια τοὺς χαριτωμένους, εὔχομαι ὅπως πολὺ γρήγορα ἑνωθοῦν μὲ τὸν πειὸ εὐτυχισμένο γάμο ποῦ κάθε νέος καὶ κάθε νέα λαχταρεῖ.

Πέραμα τῇ 14)9)12

Ἀνταποκριτής

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ
ΤΗΣ ΔΕΚΑΤΗΣ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ

Ὁ κ. Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος Νήσων Αἰγαίου ἀπέστειλεν ἡμῖν τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

Πρὸς τὴν ἀξ. Διεύθυνσιν
τῆς «Ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος Λόγος»
Ἐνταῦθα

Κατόπιν τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 896 τῆς 9 τρέχοντος μηνὸς ε. ἔ. φύλλῳ τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ὑμῶν ἐκδιδομένης ἀξιοτίμου ἐφημερίδος διαμαρτυρίας τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Πολυχνίτου, κατὰ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου Πλωμαρίου, ***διὰ τὴν ἀνοίκειον δῆθεν ἔκδοσιν ἐνταλμάτων*** ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τῶν φορολογουμένων Πολυχνίτου πρὸς πληρωμὴν διπλῆς δεκάτης θερινῶν προϊόντων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν ὑμῖν τὴν δι' ἡμῶν ὑποβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Οἰκ. Ἐφόρου ὑπ' ἀριθ. 2867 ε. ἔ. ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς διαμαρτυρίας ταύτης πρὸς γνῶσιν τῆς ἀληθείας.

Καίτοι ἐν τῇ συνημμένῃ ταύτῃ ἀπαντήσει καταφαίνεται τὸ ἀβάσιμον τῶν παραπόνων τῶν ὡς ἄνω διαμαρτυρομένων, καθ' ὅτι οἱ ὑπ' αὐτοῦ φορολογούμενοι δὲν ἐξεπλήρωσαν τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἐν τούτοις γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι διετάχθη παρ' ἡμῶν ἁρμόδιος ὑπάλληλος, ἵνα ἐπιληφθῆ τῆς ὑποθέσεως ταύτης περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὁποίας θέλομεν κρατήσει ἐνημέρους τοὺς ἁρμοδίους.

Ὁ Οἰκον. Ἐπιτρ. Νήσων Αἰγαίου Πελάγους
Θεοδοσόπουλος

Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Οἰκον. Ἐφόρου Πλωμαρίου ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Εἰς ἀπάντησιν δημοσιευθείσης τηλεγραφικῆς διαμαρτυρίας τοῦ ἐν Πολυχνίτῳ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 896 σημερινῷ φύλλῳ τῆς ἀξιολόγου ὑμῶν Ἐφημερίδος, περὶ ἐπιβληθείσης διπλῆς δεκάτης εἰς διαφόρους φορολογουμένους τῆς περιφερείας ταύτης, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστούμενοι δημοσιεύσητε τὰ κάτωθι χάριν τῆς ἀληθείας καὶ πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Πρὸ ἑξαμήνου καὶ πέραν εἶχον ὑποβληθῆ τῇ ὑπηρεσίᾳ μου ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῆς δεκάτης Πολυχνίτου 1918 πρωτόκολλα λαθραίας μεταφορᾶς καὶ καθυστερηματικοὶ κατάλογοι, ἐναντίον 160 καθυστερούντων αὐθαιρέτως ἀδικαιολογήτως τὴν δεκάτην.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς ὃ ἀνηνέχθη ὁ ἐνοικιαστής, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 50.301, 57.214 καὶ 64.986 διαταγῶν του διέταξε τὴν ἐκδίκασιν τῶν πρωτοκόλλων καὶ καταλόγων τούτων.

Ἅπαντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰδοποιήθησαν καταλλήλως διὰ τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων ἀπὸ τῆς 7ης Ἰουνίου 1919 νὰ ἐπιφέρωσι τὰς ἀντιρρήσεις των κατὰ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐντὸς 8 ἡμερῶν, συνεπείᾳ δὲ τηλεγραφικῆς αἰτήσεως τοῦ διαμαρτυρομένου προέδρου παρετείναμεν τὴν ὀκταήμερον ταύτην προθεσμίαν κατὰ δέκα πέντε ἀκόμη ἡμέρας, ἵνα δοθῆ καιρὸς εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπιφέρωσιν ἀντιρρήσεις. Παρ' ὅλον τὸν θόρυβον καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας μόνον 12 ἔφερον ἀντιρρήσεις ἐκ τῶν 160.

Ἐκ τῶν 12 ἐνστάσεων ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐδέχθη τὰς 2, καταλογήσασα ἁπλοῦν φόρον, 5 ἀνέβαλε πρὸς προσαγωγὴν κρεισσόνων ἀποδείξεων, καὶ αἵτινες αὔριον ἐκδικάζονται καὶ τέλος ἀπέρριψε 5 ἐπιβαλοῦσα διπλῆν δεκάτην, ὡς ἔπραξε καὶ ἐναντίον τῶν 148 οἵτινες οὐδόλως παρεπονέθησαν οὐδὲ ἐπέφερον ἀντιρρήσεις.

Ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ διαμαρτυρομένου Κοινοτικοῦ Συμβουλίου περὶ μὴ πληρωμῆς δῆθεν τῆς δεκάτης εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν κατόπιν συμβουλῆς του, ἵνα μὴ ἐμποδισθῶσι τάχα καὶ διὰ νὰ πωληθῶσιν ἀκριβώτερον κατόπιν τὰ προϊόντα, δὲν ἀπεδείχθη κατὰ τὴν διαδικασίαν, ἀλλ' ἂν ὅμως τοιοῦτό τι συμβαίνει, ἀξιοτιμωρία εἶναι καὶ οἱ φορολογούμενοι οἱ συμπράξαντες μετὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ πρὸς ἀπόκρυψιν προϊόντων καὶ ἐξαπάτησιν τοῦ Δημοσίου, παράνομος δὲ καὶ κολαστέα ἡ πρᾶξις αὐτὴ τῶν φορολογουμένων, ἀφ' οὗ κατὰ τὰ ἰσχύοντα περὶ δεκάτης ὤφειλον νὰ παραδώσωσι τὴν δεκάτην εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, ἐν ἀρνήσει δὲ αὐτοῦ νὰ δεχθῆ ταύτην, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν συνεπειῶν εἰς τὸν Πρόεδρον ἢ ἱερέα τῆς Κοινότητος, ὅπερ δὲν ἔπραξαν.

Ἐν Πλωμαρίῳ τῇ 9 7)βρίου 1919.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος
(ὑπ.) ***Μιχαὴλ Ἔξαρχος***

ΕΚ ΛΗΜΝΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Εἰς Μυτιλήνην

Διὰ τῆς παρούσης μας παρακαλεῖσθε θερμῶς, ὅπως εὐαρεστούμενος δημοσιεύσητε εἰς τὸ ἀξιότιμον φύλλον σας τὴν κάτωθι διαμαρτυρίαν μας, ἀπευθυνομένην πρὸς τὰ ὄργανα τῆς Ἐξουσίας, τὰ ἀντιπροσωπεύοντα τὴν πατρίδα, θύματα τῆς ὁποίας ὑπήρξαμεν.

Λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τοῦ διορισμοῦ εἰσπράκτορος εἰς τὴν ἐνταῦθα οἰκονομικὴν Ἐφορίαν ἑνὸς ἐλθόντος (σχάτως) ἐξ Ἀμερικῆς μὲ τὰ βαλάντια πλήρη χρυσοῦ (καὶ ἴσως καὶ Ἀμερικανοῦ ὑπηκόου), διαμαρτυρόμεθα, ποιοῦντες ἔκκλησιν πρὸς τὴν Πολιτείαν, ἐὰν εἶναι δίκαιον νὰ παραλείπωνται ἔφεδροι τραυματίαι ὑπηρετήσαντες ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὴν πατρίδα, θυσιάσαντες ὅτι πολυτιμότερον εἶχον καὶ νὰ προσλαμβάνωνται ἄνθρωποι ἰδιῶται, ἴσως καὶ ἀκατάλληλοι. Ἢ μήπως δὲν ἐγνώριζον οἱ ἐδῶ ἁρμόδιοι, ὅτι ὑπάρχουν θύματα πολέμου στερούμενοι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, καταστραφέντα τελείως δι' αὐτὴν τὴν πατρίδα καὶ ἐγκαταλείψαντα τὰς ἐπικερδεῖς ἐργασίας των, ἔχοντα δὲ καὶ ὅλα τὰ προσόντα διὰ μίαν τοιαύτην θέσιν;

Διατί ἡ τελεία ἀδιαφορία καὶ ἀστοργία τῆς Πολιτείας πρὸς τὰ γνήσια τέκνα της, ἥτις ἀποτελεῖ ἔγκλημα δι' αὐτήν!

Πολλοὶ ἔφεδροι τραυματίαι

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 32438 **ΑΘΗΝΑΙ 14 Σεπτεμβρίου**

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Γκαίρλιτς

Τριακόσιοι ἀξιωματικοὶ τοῦ τετάρτου σώματος τοῦ Γκαίρλιτς, τεθέντες εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ἀπελύθησαν τῶν φυλακῶν.

Δάνειον εἰς τὴν Ἑλλάδα

Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι ἐπῆλθε συμφωνία μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Συμμάχων διὰ τὴν παραχώρησιν δανείου ἐκ 250 ἑκατομ. δολλαρίων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐδέχθη ἡ Ρουμανία

Τηλεγραφεῖται ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις ἀπεδέχθη τὰς συστάσεις τῶν Συμμάχων σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς Οὐγγαρίας.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Στέμματος

Τὸ Ἰταλικὸν Συμβούλιον τοῦ Στέμματος ἔγεινε.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν σοσιαλιστῶν κ. Τουράττι, ἀποσιάζων κατὰ τὴν συνεδρίασιν, ἔγραψε ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Νίττι, δι' ἧς ἐπιρρίπτει ὅλην τὴν εὐθύνην τῶν μελλόντων γεγονότων εἰς τὰ φιλοπόλεμα κόμματα, ζητῶν προσέτι καὶ τὴν ἄμεσον ἐνέργειαν ἐκλογῶν. Τὸ αὐτὸ ὑποστήριξεν καὶ ὁ κ. Μπισολάτι.

Ἐπικείμεναι συγκρούσεις

Κατόπιν τῶν δηλώσεων τῶν ἀρχηγῶν τῶν Γιουκοσλαύων ὅτι ἐπιμένουν εἰς τὰς ἀξιώσεις των ἐπὶ τοῦ Φιοῦμε, ὑπάρχουν φόβοι συγκρούσεων μεταξὺ Ἰταλῶν καὶ Γιουκοσλαύων. Τοὺς αὐτοὺς φόβους ἐκφράζει ἅπας ὁ Γαλλικὸς τύπος.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Οὐΐλσων

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Οὐΐλσωνος ἐπὶ τοῦ ζητήματος δὲν ἐλήφθη εἰσέτι, ἀναμενομένη ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

Δούζας

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τὰς Ὑποδιοικήσεις Δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς ἀρχὰς τοῦ Νομοῦ Λέσβου.

Προκειμένου μετ' ὀλίγον νὰ καταρτισθῶν διὰ τὸ 1920 οἱ προϋπολογισμοὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ, εἶνε ἀνάγκη τὰ Συμβούλια νὰ μεριμνήσουν νὰ ἐξεύρουν πόρους ἐπαρκεῖς πρὸς κάλυψιν υποχρεωτικῶν καὶ προαιρετικῶν δαπανῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἀναγραφῶσιν ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς. Τοιοῦτοι πόροι εἶνε οἱ πρόσθετοι τοῦ ἄρθρου 58 καὶ οἱ εἰδικοὶ τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ ΔΝΖ' νόμου ἐπιβάλλονται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου.

Πρὸς ἀσφαλῆ ἔγκρισιν τῶν φορολογικῶν ἀποφάσεων ἀπαιτεῖται ἀπαραβάτως πρὸς ἀποφυγὴν ματαίας ἀλληλογραφίας τὰ ἑξῆς στοιχεῖα.

1) Δημοσίευσις τῆς φορολογικῆς ἀποφάσεως ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συνεδρίας διὰ τοιχοκολλήσεως ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Ναοῦ καὶ δι' ἀναγνώσεως ἐπὶ Ἐκκλησίας καὶ ὁ μὲν ... θὰ πιστοποιῆ τὴν τοιχοκόλλησιν ἐν τῷ Ναῷ καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἀνάγνωσιν. Ἀποδεικτικὰ δημοσιεύσεως θὰ συνυποβάλλωνται μετὰ τῶν ψηφισμάτων περὶ φορολογίας κατὰ Β. Δ. 17 Αὐγούστου 1915.

2) Ἐπιβολὴ φορολογίας ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς γεωργικῶν, βιομηχανικῶν, καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων ὡς καὶ στρεμματικὴ φορολογία δὲν ἐπιτρέπεται κατ' ἄρθρον 59 τοῦ ΔΝΖ' καὶ 23 τοῦ 641 νόμου.

3) Ἐπιβολὴ φόρου ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ἐπιτρέπεται.

4) Ἀντικείμενα ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐπιβληθῆ πρόσθετος φόρος τοῦ ἄρθ. 58 τοῦ νόμου ἐν ταῖς Νέαις Χώραις εἶνε τὰ μικρὰ ζῶα καὶ τὰ δημητριακὰ καθόσον ταῦτα ὑπόκεινται καὶ εἰς δημόσιον φόρον. Διὰ τὴν ἔγκαιρον ἔγκρισιν τῶν φορολογικῶν ἀποφάσεων καὶ τὴν ἀναγραφὴν τῶν ἀποδόσεων τῶν φόρων τούτων ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς 1920 ἀλλὰ πρὸ παντὸς διὰ νὰ γίνη δυνατὸν νὰ συμβεβαιωθῆ καὶ ὁ πρόσθετος τοῦ φόρου τοῦ ἄρθρου 58 μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου δημοσίου φόρου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου παρίσταται ἀνάγκη ταχείας ὑποβολῆς ἡμῖν ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου ἐ. ἔ. τῶν ψηφισμάτων διὰ τὴν ἔγκαιρον ἔγκρισιν αὐτῶν ψηφιζομένου τοῦ φόρου διὰ μίαν τριετίαν ἀναφερομένου τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐπιβάλλεται ὀρθῶς ὡς καὶ καταπροσεγγίσιν ἡ ἐπιτουμένη δαπάνη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἢ τῆς ὑπηρεσίας.

5) Εἰδικὴ φορολογία τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ νόμου δύναται νὰ ἐπιβληθῆ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ἐλαίου, βαμβακος, τριφυλλίου, σταφυλῶν, γλεύκους καὶ μεγάλων ζώων μέχρι 4 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὁριζομένου πάντοτε τοῦ φόρου εἰς ποσοστὰ καὶ οὐχὶ εἰς χρῆμα.

6) Διὰ τὴν ἐπιβολὴν ἢ ἀνανέωσιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων δέον νὰ γίνεται χωριστὴ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου καὶ χωριστὴ διὰ τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἐμ)των κατ' ἀποκτητὴν ὑποβαλλομένη ἑκάστη δι' ἰδιαιτέρας ἀναφορᾶς τοῦ Προέδρου.

7) Ἡ ἀπόφασις περὶ ἐπιβολῆς ἐράνου καὶ δικαιωμάτων ἀγρείου καὶ ἐμποροπανηγύρεως ὑπόκειται ὑπὸ ἔγκρισιν τῆς ἀμέσου προϊσταμένης Διοικητικῆς τῶν Κοινοτήτων καὶ Δήμων Ἀρχῆς.

8) Δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται ἀντὶ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐράνου εἰς χρῆμα ἡ εἴσοδος ἢ εἰσφορὰ προσωπικῆς ἐργασίας. Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ πάντων ἄνευ διακρίσεως μεταξὺ δημοτῶν καὶ ἑτεροδημοτῶν.

9) Πᾶσα ἀπόφασις τῶν Ὑποδιοικητῶν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἢ προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου.

Ἡ ταχεῖα ἐκτέλεσις τῆς παρούσης εἶνε δι' ὅλους ζήτημα καθήκοντος καὶ φιλοτιμίας διότι αἱ ἀποδόσεις τῶν φόρων εἶνε βάσεις τῆς ζωῆς καὶ τῆς κινήσεως τῶν Κοινοτήτων.

Ὁ Νομάρχης Λέσβου
Κ. Φιλιππίδης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Μυτιλήνη τῇ 5)9)19
Ὁ Προϊστάμενος Δημολογιστηρίου
Β. Θρος

Ἀποφάσεις Γεν. Διοικήσεως

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 937 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Γ. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὸν Παναγιώτην Γιαν. Μπιμελῆν κάτοικον Λουτρῶν νὰ πωλήση εἰς τὸν Γεώργιον Θ. Καδῆν κάτοικον ἐπίσης τὸ ἀναλογοῦν αὐτῷ μερίδιον ἐκ δύο χωραφίων κειμένων τοῦ μὲν εἰς θέσιν Κούτσι, τοῦ δὲ εἰς θέσιν Πλακερὴ τῆς περιφερείας Ἁγίας Μαρίνης ἀντὶ δραχμῶν 180.

—Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 936 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Γ. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Ἑλένην χήραν Νικολάου Πέτρου κάτοικον Λουτρῶν νὰ πωλήση εἰς τὸν Παναγιώτην Γ. Μπιμελῆν κάτοικον ἐπίσης ἓν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν Χαραμίδα τῆς περιφερείας Λουτρῶν ἀντὶ δραχμῶν 200.

Στὸ Πατὲ

Ἀπόψε κατ' ἀπαίτησιν οἰκογενειῶν τὸ πολύτιμον ἔργον τὸ «***Τραγοῦδι τῆς Φωτιᾶς***» θαυμάσιον δρᾶμα μὲ πολυτελεῖς σκηνάς, ὅπερ πρέπει νὰ τὸ ἀπολαύσουν ὅλοι καὶ ὅλαι.

Εἰδοποίησις

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου πολυπληθοῦς πελατείας μας ὅτι τὰ σιγαρέττα Σεξ τοῦ ἐργοστασίου μας θὰ κυκλοφοροῦν τοῦ λοιποῦ μὲ σιγαρόχαρτον τοῦ ἡμῶν ἄνευ σήματος μέχρις οὗ φθάσουν τὰ ἀναμενόμενα ἰδιόσημα.

Υἱοὶ Δ. Χιωτέλλη

ΤΑ **ΔΟΡΚΟΥΜΙΑ** τῆς Σάμου ἔφθασαν εἰς τοῦ ***Πισέλλη καὶ Σαλβαρᾶ***

ΔΕΡΜΑΤΑ: Αὐστριακὰ Ἀμερικῆς, ἀδιάβροχα καὶ γλασσεδε, Γαλλίας, γυαλιά, πρώτης ποιότητος. Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. Οἱ βουλόμενοι ἂς ἀποτείνωνται εἰς τὸ ἀπιπλοποιεῖον τοῦ κ. Δ. Κόβαλλα (ἔναντι τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου»).

Ζητεῖται ψάλτης καλλίφωνος διὰ τὴν ἐκκλησίαν Σκοπέλου Γέρας. 3—4

Οἱ μεταβαίνοντες εἰς Σμύρνην ἂς ζητήσουν τὸ ξενοδοχεῖον ὄπισθεν τοῦ ἐκ Καλλονῆς Βασιλείου Λαμπρου «***Μυτιλήνη — Σάμος***» κείμενον ἐπὶ τῆς προκυμαίας παρὰ τὴν ἀποβάθραν καὶ θὰ μείνουν τελείως εὐχαριστημένοι καὶ λόγῳ καθαριότητος καὶ λόγῳ περιποιήσεως.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἔφθασαν καὶ πωλοῦνται πετρέλαια διὰ λ)σμόν μου Ἀμερικανικῆς προελεύσεως τῆς Ἑταιρίας Asiatic Petroleum Company Ltd μὲ σῆμα «Ἔλαφος», ἀρίστης ποιότητος. Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸ Γραφεῖον μου κείμενον ἔναντι τοῦ Τελωνείου.
11—15

Ε. Μ. Σουρλάγκας

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἔφθασαν ὅλα τὰ εἴδη τῶν φαρμάκων
ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρικὴ ἀγορά

Ἀντιπλασματίνη, Κίνα Λαρός, Βεντιβάλ, Κουντρὸν Κιουγιοῦ, Οὐροτροπίνη, Πιπεραζίνη, Κινίνη ὑδροχλορικὴ καὶ θειϊκὴ καὶ χαπάκια.

Πάντα τὰ εἴδη τῶν ἐνέσεων καὶ 606, Σάλβας, Αἰνιμαν, Ὀρρὸς φυσιολογικὸς καὶ ἄλλα διάφορα.

Πωλοῦνται ἐν τῷ φαρμακείῳ εἰδικαὶ σκευασίαι

Βαφαὶ τριχῶν ἐγγυημέναι Μαῦραι καὶ Καστανοί. Κολώνια ἀρίστης ποιότητος εἰς φιάλας καὶ μὲ τὴν ὀκᾶ.

Εἰς τὰς πλέον συγκαταβατικὰς τιμάς.

Δοκιμάσατε ὅλοι τὰ ἀγνὰ ποτὰ
τοῦ ἐργοστασίου
Κ. ΨΑΡΕΛΛΗ
= Εἶναι τὰ μόνα ἐν Μυτιλήνῃ =